

MENIGHETSBLAD

FOR SØNDRE LAND NR.1, ÅRG. 71
PÅSKE 2011

God påske!

MED BEVEN OG JUBLENDE GLEDE

Biskopens Påkehilsen 2011

²⁸ Da sabbaten var over og det begynte å lysne den første dagen i uken, kom Maria Magdalena og den andre Maria for å se til graven. ² Med ett ble det et kraftig jordskjelv, for en Herrens engel steg ned fra himmelen, gikk fram og rullet steinen til side og satte seg på den. ³ Han var som et lyn å se til, og drakten var hvit som snø. ⁴ Vaktene skalv av redsel da de så ham, og de ble liggende som døde. ⁵ Men engelen tok til orde og sa til kvinnene: «Frykt ikke! Jeg vet at dere søker Jesus, han som ble korsfestet. ⁶ Han er ikke her, han er stått opp, slik som han sa. Kom og se stedet hvor han lå! ⁷ Skynd dere av sted og si til disiplene hans: ,Han er stått opp fra de døde, og han går i forveien for dere

til Galilea; der skal dere få se ham.‘ Nå har jeg sagt dere det.»

⁸ Da skyndte de seg bort fra graven, redde, men jublende glade, og de løp for å fortelle det til disiplene. (Matt 28)

I DET ØYEBLIKKET DA Jesus drog sitt siste åndedrag på korset skalv jorden og klippene slo sprekker. Forhenget framfor det aller helligste i tempelet revnet i to. Slik skulle alle forstå at det som skjer har konsekvenser for hele kosmos. Etter at Jesu døde kropp hadde hvilt i graven, skjer dette uforklarlige og overveldende ennå en gang. Men nå er det ikke dødens, men livets krefter som braker løs.

Påskan er gjennomgripende for hele kosmos. Og det er livets krefter som trenger seg fram. Det er ikke rart at kvinnene gikk fra graven redde, men jublende glade. Jeg tror denne dobbeltheten er det som berører så sterkt ved påskan. Først endeløs fornedrelse og sorg, og så jubel og uventet glede.

Løp og fortell, sa engelen. Kirken bæres fremdeles oppe av denne kosmiske hendelsen. Og når Guds skapninger krenkes og knuses i jordskjelv og krig, skal kirken fortsette å reise håpets lys for hvert enkelt menneske. For selv om frykten ikke er borte, spirer livets krefter fram. Oppstandelsen bærer løfter om liv og framtid, merker dere det ikke?

Matt 28, 8: «Da skyndte kvinnene seg bort fra graven, redde, men jublende glade, og de løp for å fortelle det til disiplene.»

Håp og framtid er lagt i våre hender. Kristus er oppstanden!

Biskop Solveig Fiske

Menighetskontoret Oppistua, 2860 Hov

Tlf: 61 12 66 70 - Fax 61 12 66 71

Kontortid: Man.-fre. kl 10–14.

Sogneprest Gitte Bergstuen

tlf: 61 12 66 62

E-post: gitte.bergstuen@

sondre-land.kommune.no

Sogneprest Øystein Wang,

tlf: 61 12 66 73, E-post: wango@online.no

Kirkeverge Gerd Margot Michaelsen,

tlf: 61 12 66 74. gerd.michaelsen@sondre-land.kommune.no

Kontortid: Hver dag 10.00-14.00

Menighetssekretær Arnhild Hagenborg

tlf: 61 12 66 70

E-post: arnhild.hagenborg@sondre-land.kommune.no

Organist Gudbrand Tandberg,

tlf: 61 12 66 75 E-post: gudbrand.tandberg@sondre-land.kommune.no

Mobil 980 13 117

Organist/korleder (deltidsstilling):

Gerd Myklebust Wang, 61 12 66 76

Kirketjener i Fluberg og Landåsbygda:

Øistein Sveum, tlf: 920 28 711

Kirketjener i Hov og Enger:

Steinar Hagen, tlf: 922 57 734

Kirketjener i Skute:

Ole Andreas Bredviken, tlf: 92257008

Fellesrådet: Iver Øksne, leder

2860 Hov, tlf: 61 12 81 15

Fluberg menighetsråd

Elsa Karin Brenden, leder.

Søndre Land menighetsråd

Øyvind Sporild, leder.

Skute menighetsråd

Torgeir Søfferud, leder.

Priser for utleie av Hovland:

inkl. vask kr. 700,- Uten vask kr. 500,

For kjøkken og peisestue

inkl.vask kr. 500, -Uten vask kr. 300,

For kjøkken og kaffestue

inkl. vask kr. 250, -Uten vask kr. 200,-

Kontakt Bjørg Solum,

tlf: 61 12 23 74.

Menighetsbladet er trykket hos

Merkur Trykkeri, Oslo

Redaksjonskomité:

Thor Johannes Wang (layout)

Øyvind Sporild

Oddmund Rønning

Morten Nereng

Torgeir Søfferud

Gitte Bergstuen

Øystein Wang

Stoff til neste nummer må være

levert innen 15. september

INGRID TROSSET ALL MOTSTAND

De siste ukene har jeg sendt mange varme tanker til ei dame jeg aldri har møtt, og som allikevel har betydd mye for meg. Hun heter Ingrid Bjerkås og var den første kvinnen som ble ordinert til prest i Norge.

I år er det femti år siden det skjedde. Den 19. mars i 1961 ble hun ordinert i Vang kirke på Hamar av biskop Kristian Schjeldrup.

Jeg tror mange av menighetsbladets litt eldre lesere husker begivenheten. Responsen var i hvert fall stor da jeg spurte de som var på andakten på Hovli en torsdag i mars. Mange hadde sett ordinasjonen som ble overført på tv, og husket det som en stor begivenhet.

Mitt første bekjentskap med henne husker jeg godt. Som ung tenåringsjente fant jeg en bok på Gjøvik bibliotek som het «Mitt kall» Den gangen var det tanken på å skulle bli prest fjern for meg, men i årenes løp ble mange frø sådd. Og et sånt frø var det å kunne lese om hennes prestedtjeneste og ikke minst veien frem dit. Hadde ikke hun trosset all motsand og fulgt kallet hun opplevde, så hadde ikke veien vært like lett for meg og alle andre kvinner som velger å bli prester.

Det er rart å tenke på at biskop Schjeldrup var den eneste biskopen i Norge som ville ordinere henne. Han var opptatt av kvinners plass i kirka blant annet så skrev han i 1955: «Kirkelig orden og tradisjon må ikke stå hindrende i veien for det som med livets egen rett bryter på». Det

er vel liten tvil om at Schjelderups handling var klarsynt og fremtidsretta. Uten kvinnelige prester hadde kirka i dag vært en fattigere kirke.

I sin ordinasjonstale 19. mars ba biskop Schjelderup Bjerkås om ikke å miste motet selv om hun i sin livsgjering kom til å møte mye kritikk, uvilje, bevisst motstand og avvísning. Blant annet opplevde hun dette fra Menighetsfakultetet. Og seks av ni biskoper protesterte da hun fikk stillingen som sogneprest i Berg og Torsken på Ytre Senja. Kallet var lyst ut for tredje gang på rad uten at en mannlig søker hadde meldt seg. De seks biskopene offentliggjorde en erklæring der de påberopte seg retten til ikke å godta en kvinne som prest, og oppmuntret alle prester og menighetsmedlemmer i landet til ikke å samarbeide med henne.

I boka «Mitt kall» beskriver Ingrid livet sitt. Hun var husmor og mor til to, og voksen da hun begynte å studere teologi. Under krigen satt hun på Grini fra desember 1943 til desember 1944. Hun hadde sendt brev til Quisling og bedt han om å gå av, da hun ikke fikk noe svar, sendte hun et purrebrev. Det ble da bestemt at NS skulle utarbeidet en psykiatrisk rapport på henne, og hun fikk diagnosen «jøssingismus psyopatica». Bjerkås ga seg ikke og sendte et klagebrev til reichskommissar Terboven, og det var etter dette hun ble sendt til Grini. Erfaringene fra krigen var viktig for hennes trosstandpunkt og videre veivalg.

Etter krigen begynte hun å studere teologi ved universitetet i Oslo, seksti år gammel ble hun ordinert og hun var sekstien år da hun ble utnevnt til sogneprest i Berg og Torsken. Hun ble tatt godt imot av folket på Senja, hvor de aller fleste støttet henne.

I år feirer vi Ingrid Bjerkås med en jubileumsmarkering her i Hamar bispedømme (denne var den 19 og 20 mars) og på Senja den 16-19 juni. Et av spørsmålene som ble stilt under Hamar sin jubileumsmarkering var hvorvidt vi bruker et kjønnsinnkluderende språk i kirka. Taes det skikkelig høyde for at både kvinner og menn kan finne gode tilknytningspunkter til Gud? Eller begrenser vi gudsbilde ved å bruke hovedsakelig mannlige metaforer? Vi har nok enda en lang vei å gå når det gjelder språk og det å kunne utvide kontaktflaten med Gud. Et viktig skritt i riktig retning

ble tatt den dagen Ingrid Bjerkås valgte å bli prest. En utfordring for oss i dag er å jobbe videre med det kjønnsinnkluderende språket.

Jeg kjenner takknemlighet når jeg tenker på Ingrid Bjerkås og den kampen hun tok, ikke bare banet hun en vei for kvinnelige prester, men for alle kvinners rett til å bli hørt og sett.

Kilder;

Bjerkås. Mitt kall, 1966

Store Norske Leksikon (www.sln.no)

Tekst: Gitte Bergstuen

JEG HAR GÅTT MED ideen i lang tid – men noen ganger kan det ta det lang tid før tanke blir til handling. Et par dager tidligere hadde jeg ringt og spurt om jeg fikk komme for å ta en prat – et intervju i menighetsbladet. Et positivt svar kom med en gang. Nå er jeg på vei inn i det store bygget. Et stort 12-tall står ved inngangsdøra til Hovlihagen. Jeg går opp trappa til 2. etage, finner fram til bokstaven F, ser navnet Lars Skjølaas på døra og og ringer på. Litt urolig er jeg, men det tar ikke mange sekundene før døren åp-

nes. Jeg blir hilst velkommen med et smil. Lars sitter i en batteridrevet rullestol som raskt forsvinner inn på kjøkkenet i den trivelige og lyse leiligheten. – Ja, jeg har det veldig fint her, sier Lars – en praktisk og grei leilighet for meg nå, der jeg har alt jeg trenger. En fin og solrik marsdag med en fantastisk utsikt mot vestsida. Jeg setter meg ned i sofaen mens Lars kommer overraskende raskt kjørende fra kjøkkenet og med ett er på plass ved bordet.

Du har hatt litt av et år bak deg, starter jeg, og tenker på det jeg har fått høre: at Lars måtte amputere begge beina i løpet av det siste året. – Ja, det har nok vært noen tunge stunder, sier han, og forteller om sårene som ikke ville gro og amputasjonen av det ene benet rett før jul i 2009. Men da han begynte å forsones seg med sin skjebne, fikk han også et sår på det andre beinet. Det måtte også amputeres – rett nedenfor kneet – i oktober 2010.

– *Det høres ubarmhjertig ut...*

Ja, det var nok noen tunge stunder da, men jeg har forsøkt å ha en offensiv holdning. Jeg vil fokusere på at jeg tross alt har fått 75-76 gode og spennende år. Det er ikke alle som har fått oppleve det. Og kanskje er det verre for de som mister hukommelsen og evnen til å forstå og kunne uttrykke seg. Nå får jeg hjelp fra hjemmetjenesten en gang i uka – i en time. Så har jeg en sønn, ei snill søster og en god venninne som hjel-

per meg – men ellers klarer jeg meg godt sjøl.

Jeg merker at jeg blir imponert over hans evne til å møte motgangen han har opplevd, på en så positiv måte.

– Ja, jeg har kanskje noe å bidra med gjennom denne vinklingen. Her i Hovlihagen har vi daglige treff i fellesstua her mellom kl 1730 og 1830. Lokalhistorie kan jeg mye om, og det er et økende antall av oss på disse samlingene. Det blir mange interessante samtaler og fortellinger – og mange liker å høre på og fortelle.

Akkurat nå har jeg kjøpt ei bok om det som skjedde rundt 1940 – om Nasjonalsosialismen og om de som falt på Østfronten. Det var ikke mange fra distriktet her som var med ved Østfronten, men det er likevel mye av problemstillingene som angikk oss her i lokalmiljøet.

Jeg ser tilbake på småguttåra mine. Vi opplevde nok et klassesamfunn her i Søndre Land. Vi hadde blant annet adskilte idrettslag. De hadde hårt sitt idrettslag – arbeidsfolk og de andre. På mange måter ble det en uoverstigelig barriere etter Randsfjordkonflikten på 30-tallet som skilte bygdefolket på en vond måte. Og det hang nok i lenge. Jeg synes jeg merket det i skoletida mi, og det var et særtrekk i bygda. Så kom også krigen og det gjorde ikke situasjonen noe enklere. Så måtte vi starte på nytt i 1945. Klassesetningene var tilsynelatende så uoverstigelige at det var mange som ikke trodde vi skulle klare å få til noe. Da far (Bernt Skjølaas) stilte som ordfører kandidat i 1945 hadde han en motkandidat, men etter det var det ingen motkandidater i alle de årene han satt, og det opplevde han nok også som en tillitserklæring.

«Vi opplevde nok et klassesamfunn her i Søndre Land.»

Hvordan ble du interessert i politikk?

Det var nok gjennom fars engasjement at vi barna ble involvert. Han var formann i jordstyret allerede før krigen og han hadde blant annet kommet langt når det gjaldt prosessen med å avvikle husmannsbrukene. Men så kom krigen og nasistene overtok. Så begynte vi igjen i 1945. Mange av møtene ble jo holdt hjemme hos oss i Klokkersveen. En hadde ikke råd til å leie andre lokaler i den tiden. Og jeg traff jo mange av de som kom hjem til oss, og jeg snappet også opp mye av det de snakket om og var engasjert av – og jeg ble interessert selv. Også de andre søsknene mine ble jo engasjert. Ola ble jo bl. annet statssekretær og Per Steinar og de andre ble også aktive. Vi ble kjent med de som kom på møtene. Fra Vest-

sida kom f. eks. Ole Slette, Julius Michaelsen og Kristian Inngjerdingen. De rodde over fjorden med robåt og gikk opp til Klokkersveen der møtene ble holdt. Så var det å gå ned igjen og ro tilbake utpå kvelden. Vinterstid gikk de på ski eller brukte spark over. Jeg husker også Arne Bekkelien som bodde på Gudmundsrud og som også kom på ski til Klokkersveen på partimøte. Og etter møtet spente han på seg skiene og gikk hjem igjen.

Historiene triller lett ut av Lars og det skal mye til å klare å få ordene ned på papiret.

–Men tilbake til etterkrigsårene. Til tross for dystre spådommer tror jeg vi klarte å bygge ned igjen klassemotsetningene i Søndre Land. Jeg har tenkt mye på det og tror at det var Paul Øksne som sammen med far bidro i stor grad til dette. Jeg hørte ikke at de to vekslet et anstrengt ord gjennom alle årene med samarbeid. De konfererte på telefon og var opptatt av å finne løsninger til felles beste. Det var samarbeidsånden og ikke motsetningene som stod i sentrum, og Bondepartiet som Paul representerte og Arbeiderpartiet samarbeidet og fikk til noe sammen. Selv om Arbeiderpartiet hadde nærmere 70 % oppslutning i Søndre Land, og noen år lå på topp av

kommunene i landet, var ikke partipolitikk det eneste som gjaldt. Arbeiderpartiet kunne ha hatt 6 av de 7 representantene i formannskapet, men far tok ikke med mer enn fire. Det var gunstigere å ha Arnt Njargel, Marius Svarverhaugen og Paul Øksne innenfor. De var dyktige lokalpolitikere alle. Flertallet hadde vi allikevel. Dette var det noen som kritiserte han for. Men det viktige var at alle

stilte opp til felles beste for bygda. De var ikke så opptatt av å skulle «ta hverandre» i den tida. Og på denne måten ble apparatet her i Søndre Land sterkt. Det var stor oppslutning om de vedtak som ble gjort og lettere for politikerne å arbeide. Her har det nok endret seg i negativ retning, sier Lars og ser litt bekymret ut.

Byggingen av Hovli er et flott eksempel på denne dugnadsinnsatsen der alle arbeidet sammen mot et felles mål, fortsetter han. Gamlehjemmet på Granum var i dårlig forfatning etter krigen. En av bygningene hadde også brent ned. Det stod så dårlig til at om ei vindusrute ble ødelagt, var løsningen å stappe ei fille inn i sprekken. De gamle og svake som bodde der måtte stå for fyringen selv, kløyve veden og bære den inn – og legge i ovnen... Det var snakk om å modernisere, men kommunen hadde nesten ikke penger. Men i 1951 gjorde Herredsstyret vedtak om å restaurere Granum. De to kvinnene Gudrun Halmrast og Helga Randers kom til Klokkersveen og spurte om det ikke kunne være mulig å bygge opp et helt nytt gamlehjem i stedet for å restaurere det gamle. Men kommunen hadde ikke penger og hel-

ler ikke mulighet til å skaffe lån. – Hva vil et nytt sykehjem koste?, spurte Gudrun Halmrast. Det ville koste i alle fall kr 100.000,– mer, var svaret. Ja, men hva om vi klarer å samle inn 100.000,– var kvinnes oppfølgings-spørsmål, og ordføreren sa at i så fall kunne det være en aktuell tanke. Gudrun Halmrast og Helga Randers begynte sin store innsamlingsaksjon som skulle bli grunnlaget for at det ble mulig å realisere Hovli. Hele kr 160.000,– ble samlet inn. Ekteparet Pettersen som eide bruket Hovli, var villige til å overdra bruket til kommunen om de fikk et nytt sted å bo. Kommunen erhvervet bruket nærmest der og da – Nytt vedtak kom i 1954 – og den 18. mai 1957 ble Hovli åpnet med 45 nye plasser og stor feiring. Lars var med og serverte vin under feiringen. Her var det en felles dugnadsånd som rådde, og Hovli ble hele bygdas eie. Lokale håndverkere tok hovedenterprisen: Hans Steinsveen, Peder Brattvold og Leif Endrerud, og andre lokale håndverkere stod for kvalitet og rimelig pris. Gardiner, duker og lakener ble sydd på dugnad av dyktige kvinner. Slik ble budsjettet på litt over en million ble holdt med god margin, til manges forbauselse.

Noe av det samme skjedde da Enger kirke ble restaurert i 1952, forteller Lars. Det var ikke penger til den omfattende restaureringen, men PP Lomsdalen

Lars Skjølaas fra tiden som fylkesordfører, et verv han hadde i 8 år.

forskutterte alle pengene, og prosjektet kunne gjennomføres. En imponerende holdning lå bak en slik handling.

Du var ikke med i lokalpolitikken selv?

Nei – jeg ønsket ikke å være med i kommunestyret så lenge far satt der som ordfører. Vi hadde en avtale der. Jeg engasjerte meg i stedet i partiarbeidet og i organisasjonslivet. Landbruk og skogbruk har vært mitt fagområde og jeg ble utnevnt i statsråd til Fylkeslandbruksstyret og satt der i en 15-årsperiode. Jeg var også med i Fylkesskogrådet i noen år. Far var for øvrig en del av Øksnes-utvalget som la grunnlaget for den nye landbrukspolitikken gjennom Stortingsmelding Nr 14 og som sørget for en ny giv i landbruket. Da far sluttet i 1975 gikk jeg både inn i kommunestyret og formannskap og kom også inn på Fylkestinget, der jeg var i 24 år. Far hadde vært der i 30 år før meg.

–Så en kan snakke om en Skjølaas-epoke i Oppland Fylkestyre?

Ja, far og jeg satt der sammenhengende i 54 år, og jeg tror det er en sjelden rekord. Lars forteller om sine opplevelser gjennom sine 8 år som Fylkesordfører, 6 år som varaordfører og også vararepresentant på Stortinget i to perioder. Interessante men også krevende år, der han også fikk kontakt med mange. Han forteller at han tidligere også ble kjent med biskop Kristian Schjelderup. Biskop Georg Hille hadde han også mye kontakt med og de samarbeidet godt. Også Rosemarie Køhn fikk han fine samtaler med.

Har du noen tanker om Søndre Land kommunes framtid?

Ja, smiler Lars, det vet du jeg har mye tanker om. Jeg tror mye av hemmeligheten består i å finne tilbake til den gode samarbeids- og dugnadsånden. En kommer ikke i mål om en ikke har den. Partitilhørigheten er ikke alltid det avgjørende, men det gjelder uansett å finne en felles plattform. De som lyktes tidligere gjorde det fordi de var løsningsorientert. Samarbeid er helt nødvendig for å kunne bygge opp hembygda slik vi vil ha den. Når vi står sammen, vil vi også få større slagkraft utad, mot de styrende politiske organer utenfor kommunen. Men det gjelder å finne de gode og samlende sakene å kjempe for. De som finner fram til dem vil vinne høstens valg, spår den kunnskapsrike, erfarne og fortsatt engasjerte politikeren. Et levende lokalhistorisk leksikon er han, Lars Skjølaas. Han personifiserer på mange måter hele den politiske utvikling i Søndre Land gjennom de siste snart 80 år. På vei ut får jeg låne med meg et 40-siders referat fra åpningen av Hovli. Jeg føler jeg har sittet en drøy time ved «en vannkilde» – et godt oppkomme av forfriskende vann – som jeg håper også flere kan få anledning til «å øse» av i årene framover.

Øystein Wang

KIRKENS NØDHJELPS FASTEAKSJON 2011

– Nå er livet bedre

Da mamma fikk lån til å starte en grønnsaksbod, fikk Yohana (14) et helt nytt liv.

Yohana (14) er i sin egen verden mens han trasker ved siden av moren sin. Det er tidlig om morgenen, og han er trøtt. De skal gå langt for å hente grønnsaker til boden på torget.

– Jeg hjelper mamma med jobben morgen og kveld. Det er en glede. Hun gir meg skolepenger slik at jeg kan få utdannelse, forteller Yohana. Han bor sammen med moren sin og tre søsken i landsbyen Chunya i Tanzania. For to år siden ble moren med i en VICOBA-gruppe gjennom Kirkens Nødhjelp.

– Da ble livet bedre. Nå har vi råd til mat, klær og skole, forteller den unge gutten.

Skaper forandring

VICOBA (Village Community Banks) er spare- og lånegrupper der medlemmene sparer små beløp hver måned. Pengene samles i en pott, og medlemmene får anledning til å ta opp små lån for å investere i inntektsgivende arbeid og en bedre framtid.

– Vi startet arbeidet med VICOBA i 2006. I dag er det over 1000 registrerte VICOBA-grupper, forteller God-

frey Walalaze, Kirkens Nødhjelps programrådgiver i Tanzania.

Det er medlemmene selv som eier «banken». Renter på lånene som tas opp kommer alle eierne til gode. Slik går overskuddet fra prosjektet tilbake til lokalsamfunnene. Kirkens Nødhjelp støtter VICOBA-gruppene med opplæring, i tillegg til bankbokser og annet materiell.

– Jeg blir stadig imponert av mennesker som tidligere ikke har hatt ressurser til å gjøre noe ut av livet sitt, men som nå reiser seg på VICOBA-møtene og forteller den ene suksesshistorien etter den andre: Om at de kan holde barna i skolen, om at de har skapt seg et levebrød og at de tjener penger, forteller Walalaze.

Viktige menigheter

I Tanzania er kirken et naturlig sted å møtes for å ta tak i utfordringer i hverdagslivet. Mange som har blitt med i en VICOBA-gruppe har hørt om arbeidet gjennom sin lokale menighet, og mange VICOBA-grupper har også møtene sine i kirken, selv om VICOBA er et prosjekt på tvers av religioner.

– VICOBA gir mennesker styrke til å tenke igjennom hva de trenger og hvordan de kan få tak i det. Answeret blir lagt i deres hender, men vi kan gi dem kunnskap og støtte til

å stå opp for sitt eget liv. Vi opplever at VICOBA-gruppene tenner håp, sier Walalaze.

Salatblader og utdanning Yohana og moren er framme hos bonden der de skal hente dagens grønnsaker. Den unge gutten har drømmene klare for framtiden:

–Siden moren min er med i VICOBA, kan jeg studere hvis jeg jobber hardt for det. Jeg har lyst til å bli politi. Eller jobbe for at landet skal bli mer rettferdig. Demokrati er viktig. Jeg vil være med å gjøre Tanzania til et godt sted å leve for mange.

I dag er det salatblader som skal bæres tilbake til torget. Flaks! Stort volum, men lett å bære. Yohana smiler og myser mot sola. Denne dagen skal bli god.

Kirkens Nødhjelps fasteaksjon 10. – 12. april

Over én milliard mennesker lever i ekstrem fattigdom.

Urettferdighet tar menneskeliv hver dag. I år setter Kirkens Nødhjelps fasteaksjon fokus på økonomisk rettferdighet. Sammen kan vi kjempe for en fremtid uten fattigdom.

Det er menigheter landet rundt som står for gjennomføringen av Kirkens Nødhjelps fasteaksjon. Menighetene i Søndre Land arrangerer aksjon 12. april og konfirmantene er bøssebærere. Ta kontakt med menighetskontoret dersom du vil være med og hjelpe til. Pengene som samles inn går til Kirkens Nødhjelps arbeid over hele verden.

Støtt aksjonen direkte ved å:

- Benytte kontonummer 1594.22.87493.
- Ringe givertelefon 820 44 088 (200 kroner)
- Sende en sms <KN100> til 2090 (100 kroner)

– Mellom bekreftelse og utfordring

En dialog mellom prestene Gitte Bergstuen og Øystein Wang

ØW: Vi har vært prester her ganske lenge nå, Gitte. Du i fire år, jeg en god del år lengre. Hvordan står det til med det religiøse livet i Søndre Land? Hva er din opplevelse av landingens religiøsitet og kristne tro?

GB: Mitt utgangspunkt er at jeg tar for gitt at mennesket er et åndelig vesen. Og at min rolle er å bygge på noe mennesket allerede har i stedet for å få det til å ta imot noe det ikke har. I Søndre Land er det mye tro. Mange

er der. Meningsfylt fordi jeg tror at det å ha en tro gjør livet så mye rikere. Jeg ønsker å utfordre folk til å nærme seg den troen de er døpt til enda mer. Jeg tror det er så mye bra å hente der.

ØW: Men tilfører du ikke også noe nytt?

GB: Jo, men hva mener du med det, Øystein?

ØW: Jeg tenker at vi kan skape en bevisstgjøring.

GB: Ja, det synes jeg er et veldig godt ord, det å hjelpe folk til å bli mer bevisste, oppdage hvem de sjøl er – i den troen som allerede er der. Jeg tror at vi kan hjelpe folk med å gi troen et språk

«Jeg tror at vi kan hjelpe folk med å gi troen et språk som er relevant for det livet vi lever i 2011.»

tror på «noe», men kanskje folk er for beskjedne på sin egen tros vegne.

ØW: Ser du din oppgave i å bekrefte troen som er der?

GB: Ja, være med å bekrefte, men også å utfordre. Det er veldig meningsfylt å få være med å forstørre troen som

er relevant for det livet vi lever i 2011. Og for at det kan skje er det helt grunnleggende at vi tar innover oss den virkeligheten vi lever her og nå. Så det handler like mye om å lytte som å gi språk.

ØW: For meg har dette vært en utvik-

ling. Den første tiden som prest var jeg nok mer opptatt av hva jeg kunne tilføre av tro, nærmest utenfra. «Troen kommer av forkynnelsen», står det jo i Romerbrevet. Jeg tok ikke helt for gitt at her var det tro i «massevis». Jeg hadde et ønske om å gi videre en tro som menigheten /tilhørerne kunne få del i, men som de ikke allerede hadde i så stor grad.

GB: Noen ganger lurer jeg også på om jeg tar for mye for gitt. Men jeg mener det er riktig å gjøre det. Jeg tenker det er mer fruktbart å spørre meg sjøl: Hvordan gir jeg ord og liv til troen– og hvordan kan jeg hjelpe andre til å gjøre det?

ØW: Jeg tenker litt på dette vi snakker om – å bekrefte eller utfordre – som en viktig problemstilling. Kan det ikke lett bli noe uinteressant over bare å skulle bekrefte den troen som folk allerede har fra før?

GB: Jeg tror at det «åpner opp» – når du bekrefter folk og har det som en holdning – at det du har er mer enn bra nok, du har troen – og det holder. Men jeg tror at mange kunne hatt mye mer glede av troen enn de har.

ØW: Men er det ikke mulig å bekrefte folk på en positiv måte uten dermed å bekrefte dem som troende?

Nei, det går ikke an å skille det slik. Når jeg snakker til folk – tar jeg utgangspunkt i at vi bor i Søndre Land – her er over 90 prosent døpt. Vi har fått troens gave i dåpen, og vi har i forskjellig grad og på forskjellige måter

tatt den i bruk. Jeg er helt enig med deg i at det kan bli noe uinteressant om vi hele tida skal bekrefte. Skulle for eksempel ønske at jeg var flinkere til å utfordre folk til å dele troen, ikke bare med meg, men jeg har en følelse av at det ikke er typisk landingen å gjøre nettopp det.

ØW: Når jeg startet som prest her i Søndre Land hadde jeg et ønske om å være med og skape noe fint ut av menigheten. Nå skal det virkelig begynne å skje ting her, tenkte jeg. Nå skal det blir fart i gudstjenestelivet, engasjement og deltagelse. Men så opplevde jeg raskt at folk unnlot å komme til kirken selv om jeg var her... Jeg ble nesten litt irritert. Men så skjønte jeg etter hvert at det nok også var mine forventninger som var feil. Folk ønsket ikke noe dårlig forhold til kirka eller til meg. Men kulturen er slik at det ikke er naturlig for folk å gå på gudstjenesten i kirka en vanlig søndag. Jeg mistolket det og trodde det betydde at de ikke ville ha noe med meg eller med Gud å gjøre. Nå må det også sies at jeg føler vi har fått til mye i kirken, og mange deltar aktivt på forskjellige måte i menigheten. Likevel

har jeg gjennomgått en «folkekirkelig omvendelse» og måtte forandre noe i min måte å tenke på. Jeg føler at du, Gitte, da du startet som prest, tenkte på denne måten og allerede var «omvendt» til folkekirkelig tenkning. Selv er jeg nok innimellom redd for at jeg er blitt for mye «tilpasset» også. Kirkens oppgave er jo ikke å dysse folk

ned – og bare si: slapp av, troen din er bra nok.

GB: Hva vil du utfordre dem på da?

ØW: Å delta aktivt i menigheten og lokalmiljøet gjennom å vise omsorg og kjærlighet. Men jeg vil gjerne også

for at folk skal bli «flinkiser» i troen, men jeg tenker det handler om økt livskvalitet for en selv og for andre.

ØW: Vi er i ulike faser som prester også

GB: Ja, og kanskje er vi forskjellige

På en måte har jeg gjennomgått en «folkekirkelig omvendelse» og måtte forandre noe i min måte å tenke på.

utfordre til at Gudstroen må bli en kraftkilde for den enkelte til å arbeide og leve. At de kan finne håp, trøst og styrke i hverdagen, gjennom bønn, bibellesning og deltagelse i gudstjenester og samlinger i kirken. Jeg er redd for at denne utfordringen kan komme for mye i bakgrunnen i min nye, mer

«tilpassede» rolle her i Søndre Land.

GB: Jeg kan kjenne på en uro, jeg også, at det jeg gjør ikke er bra nok. Det jobber jeg med å bli kvitt. Og jeg lykkes i varierende grad. For meg er det et mål å være oppriktig til stede for de menneskene jeg møter og gi næring til de tingene du nevner, men jeg får ikke gjort alt slik jeg ønsker det.. Det er slitsomt ikke å nå opp til egne forventninger. Jeg tror likevel det er viktig å kunne si til seg selv; det du gjør er bra nok! Og jeg mener oppriktig at den troen folk har er bra nok, samtidig mener jeg at vi skal utfordre. Ikke

og. Det er ganske utbredt i Søndre Land at folk flest har et helt «vanlig» forhold til kirka, at de kommer i kirka ved spesielle anledninger. Men det er også ganske mange som er opptatt av det «åndelige», og da ønsker jeg å høre hva folk er opptatt av, hva slags erfaringer de har. Jeg synes det er spennende å høre på folk som har tenkt mye rundt dette med åndelige erfaringer. De har ofte mye å tilføre meg.

ØW: Der tenker jeg at det vi kan kalle «den nye presterollen» kan være en hjelp for folk. Presten er ikke lenger først og fremst en person som står på prekestolen og formidler hva som er sant og rett. Men i like stor grad en «medvandrer» som skal være med å hjelpe den enkelte til å komme fram til en egen erkjennelse omkring Gudstro og åndelige spørsmål. Det er faktisk en stor og viktig endring som har skjedd der.

GB: Ja, det er så viktig å få fram, at ikke vi skal komme med «fasitsvarene» for folk.

ØW: Likevel har vi som prest et kall og en tjeneste som forplikter oss til å forkynne Evangeliet, der utfordringen er å gjøre Jesu ord og Bibelens innhold kjent, kanskje enda bedre kjent enn den er i dag hos den oppvoksende generasjonen. Kanskje kan folk oppleve oss litt forskjellige når det gjelder

tilnærminger til disse spørsmålene. Men når det gjelder selve innholdet, om troen på at Jesus er den som kan hjelpe oss og gi nytt liv og håp, så tror jeg vi har en felles plattform.

GB: Ja! For meg er det sentrale at det handler om tro. Troen på at Jesu liv, det han sto for og formidlet er livsviktig for mennesker av i dag også. Jeg tror virkelig det er kraft å hente hos Jesus. Og jeg tror at alle ritualene er viktige, at vi trenger dem for å ha gode tilknytningspunkter til Gud og til hverandre. Jeg skulle ønske at folk kunne bli enda mer glad i å bruke ritualene.

Øyvind Sporild har vært «lydtekniker» og tilhører til samtalen, og han kommer med følgende kommentar:

– Det er interessant å høre samtalen mellom dere. Fra mitt ståsted – opplever jeg det positive i det at presten har kommet ned fra prekestolen og bruker et språk som de fleste kan forholde seg til – og som er tilpasset tida vi lever i. Jeg tilhører nok den gruppa av mennesker som har beholdt si barnetru, men som har vokst opp i et miljø der det har vært naturlig å «tru i det stille», ikke måtte «forkynne det» overfor alle andre. Slik tror jeg det er for mange, vi har ikke en kultur for å be sammen, men jeg tror nok at mange har stille

oss som mennesker. Men slik skal det jo ikke være. For meg er det viktig at kirken skal være en naturlig del av livet vi lever, ikke noe «påtatt» og tilgjort. Jeg hadde aldri gått inn i menighetsrådet – om noen skulle hadde stilt krav om at jeg måtte endre meg som menneske. Nei, jeg er og håper jeg får være den jeg er, på godt og vondt, men jeg ønsker å verne om kirken, slik mange gjør. Likevel tror jeg de fleste mener at det er greit og helt riktig at dere som prester må være de som skal verne om – og minne oss om grunnholdningene i troen. Men at språket som formidles må være forståelig – og ikke er fordømmende. Jeg mener at kirken har forandret seg mye, ikke minst gjennom å åpne kirkerommet for kulturaktiviteter og den nye gudstjenesteordningen og at dere prester i så stor grad sjøl tar del i kulturaktivitetene. Nå kommuniserer dere med folk. Før opplevde vi en «ovenfra og ned» – tilstand. Den nye gudstjenesteformen – sammen med den måten dere prester nå møter folk på – har jeg stor tro på.

ØW: Fint å høre det du sier, Øyvind. Men vi har nok alle en del utfordringer framover, enten vi er prester eller ikke. Håper denne samtalen kan fortsette i forskjellige sammenhenger i tiden som kommer...

«For meg er det viktig at kirken skal være en naturlig del av livet vi lever, ikke noe «påtatt» og tilgjort.» ØS

bønner inni seg. Folk har sin egen forankring og de aller fleste ønsker å verne om dette og alt det kirken betyr i flere sammenhenger. Likevel er det en høy terskel for mange å si at de tror på Gud eller Jesus. Jeg mener at dette også skyldes at vi er redde for å bli «stemplet» som religiøse – for da forventes det kanskje at vi også må endre

Har du kommentarer eller synspunkter: Skriv en mail til: gittebergstuen@hotmail.com eller oystein@wango.no. Ønsker du å skrive noe i menighetsbladet er du hjertelig velkommen til det. Send det til mail-adressen eller ta kontakt.

Ungdomsrådet

Søndre Land er representert med to medlemmer i det nylig valgte Hamar bispedømmes ungdomsråd, KIME.

Hamar bispedømmes ungdomsråd (HBDUR) består av åtte + 4 valgte medlemmer, som velges på ungdomstinget i februar/mars. I tillegg til de åtte + 4, fungerer ungdomskonsulentene som sekretær for rådet.

Ungdomsrådet er et talerør for ungdom

– Her kan ungdom bruke sitt engasjement for kirke og samfunn

– Ungdomsrådet ligger under bispedømmerådet, og vi kan ta opp

saker vi unge mener er viktige

– Ungdomsrådet arrangerer Ungdomsting hvor ungdomsrådet velges, og aktuelle saker diskuteres

– Alle unge mellom 15 og 30 år kan sende inn saker de ønsker

Ungdomsrådet skal jobbe med

– Ungdomsrådet sender to delegater til ungdommens kirkemøte

Organisering av møtepunkter i Ungdomsrådet:

– Rådet har rundt 5 møter i løpet av året, der reise og mat dekkes

– Rådet har møter på ulike steder i bispedømmet

– Rådet har spennende turer og sosialt fellesskap

Hvem kan være med i Ungdomsrådet?

– Ungdomsrådet består av sju medlemmer som velges av Ungdomstinget

– Alle mellom 15 og 30 år kan stille til valg

UNGDOMSAKTIVITET

KIMEs nyvalgte styre 26. mars 2011, bak fra venstre: Henrik S. Hauge, Tom Viggo Jansson, Tomas Aarflot Storaas, Roland Kongolo, Martin Skaug og Solveig Wang. Foran fra venstre: Solveig Vatn Weissner, Hanna Fu Man Koppang, Marit Stave og Anne Lise Brenna Ording.

11 medlemmer fra Popcorn Tensing deltok på Vintertreff på Lillehammer 4.–6. februar. KFUK-KFUM Hedmark og Oppland arrangerte treffet. Her ser vi felleskoret øver.

Kongolo Bros er kommet videre i Norske Talenter, og det blir spennende å følge dem denne våren.

Fra konsert i Hov kirke. Vi ser fra venstre Haldor Røyne, Ane Marte Øksne og Mattis Myrland. Bak, Ellen Andrea Wang.

Dag Arnesen Trio hadde en fin konsert i Hov kirke søndag 13. mars. Her fra en senere konsert på Gjøvik. Foto: Brynjar Eidstuen

VALG AV NYE MENIGHETSRÅD OG BISPEDØMMERÅD

ÅRET 2011 ER ET godt år å arrangere kirkevalg. De nærmeste årene skal rammene for det nye kirke-stat-forholdet bestemmes. En ny kirkeordning skal vedtas. Nye liturgier skal gjøres kjent og tas i bruk i kirken.

Endringene som skjer i kirken nå har ikke bare betydning for kirkens aktive, indre kjerne. Det nye vi har foran oss, vil påvirke hvordan kirken fremstår både i lokalsamfunnet, på det nasjonale plan og internasjonalt. Kirkevalget i september 2011 skal bygge videre på den økte interessen Kirkevalget 2009 skapte. Velgeroppslutningen på landsbasis økte fra 4,2 % av de stemmeberettigede i 2005 til 13% i 2009.

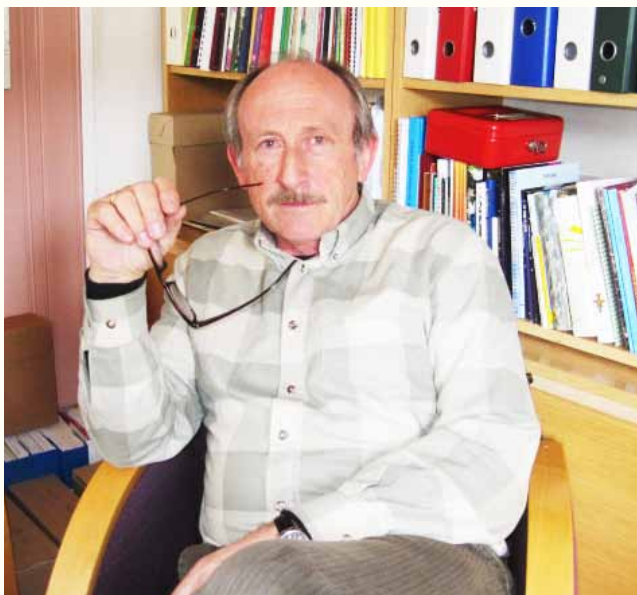
Kirkevalget 2011 – på samme dag som kommune- og fylkestingsvalget

11. og 12. september 2011 velges medlemmer til menighetsråd og leke medlemmer til bispedømmeråd (Kirkemøte) i Den norske kirke for perioden 2012-2015. De som blir valgt – skal være med å bestemme hvordan Den norske kirke skal organiseres i framtida.

Valget for i 2009 ga et fint valgresultat i vår kommune/prestegjeld. For hele Søndre Land lå valgdeltakelsen på 24,7 prosent for menighetsrådvalget, mens landsgjennomsnittet lå på 13 prosent. Målet er å få enda flere innom valglokalene til høsten.

Menighetsrådets oppgaver

I Søndre Land prestegjeld har vi tre sokn med hvert sitt menighetsråd, nemlig Fluberg, Skute og Søndre

Øyvind Sporild har vært menighetsrådsleder i Søndre Land menighet de siste to årene.

Land. Menighetsrådet er soknets øverste organ. Hovedoppgaven er bl.a. ansvaret for gudstjenestelivet, dåpsopplæring, diakoni, kirkemusikalsk virksomhet, menighetens internasjonale arbeid m.m. Menighetsrådene forvalter innsamlede midler og innstillere søkere til kirkelige stillinger. Kirkelige fellelråd, som bl. annet forvalter kirker og kirkegårder, velges blant medlemmene i de tre menighetsrådene.

Bispedømmerådet

Bispedømmerådene styrer det kirkelige arbeid på bispedømmeplan, og utgjør Kirkemøtet som er Den norske kirkes øverste organ. Både menighetsråd og bispedømmeråd/kirkemøte har altså viktige oppgaver som krever dyktige folk. Spennende blir dette valget i år – i og med at disse medlemmene skal være med å bestemme hvordan Den norske kirke skal organiseres – når den etter planen får nye relasjoner til Staten.

Nominasjon og valg

Nominasjonsarbeidet er allerede i gang. Hvert menighetsråd har valgt sin egen nominasjonskomite som skal ha sin kandidatliste ferdig innen 1.mai. Målet er å få en god og bred sammensetting av menighetsrådet. Valgperioden er på 4 år.

Valg av medlemmer til menighetsrådene

Menighetsrådene består av 8 medlemmer (6 medlemmer i Skute) pluss 5 vararepresentanter. I tillegg er sognepresten med i menighetsrådet. De enkelte menighetsråd har ansvar for gjennomføringen av valget og fungerer som valgstyre.

Valg av medlemmer til bispedømmerådet/Kirkemøtet

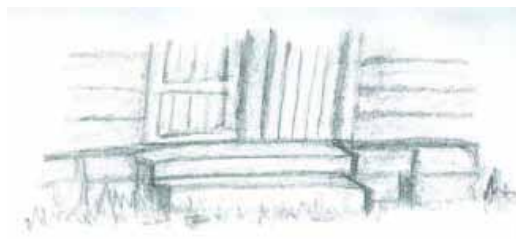
Bispedømmerådet består av biskopen, sju leke medlemmer som velges i forbindelse med høstens kirkevalg, en prest valgt av prestene i bispedømmet og en lek kirkelig tilsatt valgt av de leke kirkelig tilsatte i bispedømmet. (Kandidatlistene til bispedømmerådvalget blir satt opp av en egen nominasjonskomite for Hamar bispedømme – på grunnlag av innspill fra de forskjellige menighetsrådene og prostiene).

Enklere å stemme

Det skal bli noe enklere å stemme ved valget i år enn ved forrige valg.

Ved menighetsrådvalget slipper du å flytte kandidater som står langt nede på listen for at de skal få din stemme. Man kan både stryke kandidater og gi tilleggsstemmer.

av Hans Ludvig
Fredheim

«Av Guds nåde, til Guds ære»

I år vil alle stemmer telle like mye, noe som gjør at også de som står langt nede på listen kan komme inn om de får flere ekstrastemmer enn andre. (Det er bare ved likt antall stemmer at rekkefølgen på stemmeseddelen bestemmer hvem som kommer inn).

Ved bispedømmerådvalget skal man bare sette et nummer foran kandidatene for å angi hvilken rekkefølge man ønsker.

Stemmerett for 15-åringer

Ved kirkevalget kan alle medlemmer av Den norske kirke som er 15 år (eller fyller 15 i 2011) eller eldre være med å stemme. For å bli valgt inn i rådet må du være minst 17 år.

Nominasjon til menighetsrådsvalget i Søndre Land prestegjeld

Har du gode forslag til kandidater til høstens menighetsrådsvalg, så ber vi deg ta kontakt med ditt menighetsråd – eller menighetskontoret (Oppistua i Hov). Der formidles kontakt videre til nominasjonskomiteene som innen 1.mai skal sette opp kandidatlistene i prioritert rekkefølge.

Vi håper du er en av de som sier ja til å stå på kandidatlisten til menighetsrådet – om du får en henvendelse fra nominasjonskomiteen! Kandidatlistene vil bli offentliggjort så snart de er kommet til menighetsrådene. Vi vil komme tilbake med mer informasjon om høstens valg i juni-utgaven av menighetsbladet.

Informasjon

Som i 2009 vil det også i år bli sendt ut valgkort i posten til alle medlemmer med stemmerett. For mer informasjon om valget, ta kontakt med ditt menighetsråd – eller menighetskontoret v/kirkeverge Gerd Margot Michaelsen som er informasjonsansvarlig for kirkevalget i Søndre Land, tlf. 61 12 66 70 eller e-post: gerd.michaelsen@sondre-land.kommune.no.

Besøk også kirkens nettsider: kirken.no/hamar eller kirkevalget.no

II. OKTOBER 2011 FYLLER Trøfthøgskolen kapell 80 år. Om kapellet ikke er av de største i landet og heller ikke av de eldste, er historien til dette vesle kirkehuset interessant og vel verdt å ta vare på. Historia startet for alvor på vårparten i 1927 da en sanitetsforening med driftige damer i spissen, ble stiftet og en byggekomité nedsatt. Med en utrolig dugnadsinnsats og innsamlede midler, takket være en stor giverglede, fikk skogingene sitt eget gudshus.

Jeg har det siste halvåret systet med å ta vare på noe av denne historia. I innsamlet stoff fra protokoller, menighetsblad, bilder og avisutklipp følger vi en oppdiktet familie, – familien Kjærnlibråten, gjennom 80 år. Vi møter Hans Kjærnlibråten med familie første gang ved innvielsen av kapellet i 1931, og tar farvel med sønnen Ludvig (som er like gammel som kapellet) og oldebarnet hans (som

også heter Ludvig!) noen dager før 80-årsjubiléet i oktober 2011. Da går den 80-årige Ludvig opp på kapelltrappa og holder sin egen private gudstjeneste ved å framsi ei salme han har gått og tenkt på ei stund.

Den salmen er ikke helt ferdigskrevet ennå, men de to første versene blir slik:

Jeg vet ikke sikkert, men tror at når Herren vår Frelser får råde, vil Han se i miskunn og nåde til oss som på Trautskogen bor.

Om vi lever i skogen her nord, om vår menighet virker litt liten, har vi visshet og vidsyn og viten og en tro som er sterk og stor.

Resten av salmen og kapellhistoria blir forhåpentligvis å finne i ei bok som skal være ferdig til 80-årsjubiléet som blir markert ei helg i nærheten av 11. oktober. Da hadde det «vøri huggalt» om noen av menighetsbladets lesere hadde tatt turet til Trautskogen og det vesle, hvitmalte kapellet ved skogkanten! Jeg kommer tilbake med den ferdige salmen og eksakt dato for jubiléet i neste nummer.

BIBEL-KVISS

1. Hva het byen der Jesus ble født?
2. Marta og Maria hadde en bror som Jesus vekket opp fra de døde. Hva het han?
3. Hva heter landet der Jesus bodde?
4. I hvilket av disse landene er det flest som tror på Jesus: Israel, Norge eller Afghanistan?
5. Hva het profeten som overlevde å bli slukt av en stor fisk?
6. Hva het mannen som dømte Jesus til døden?
7. Hvilket språk ble Det nye testamente skrevet på?
8. Hvem kom først til den tomme graven og fikk vite av engelen at Jesus hadde stått opp?
9. Da det var hungersnød i Israel sende Jakob sønnene sine til Egypt. Hvorfor?
10. Takene på husene i Israel var flate. Sant eller usant?

SVAR:

1. Betlehem
2. Lasarus
3. Israel
4. Norge
5. Jona
6. Pontius Pilatus
7. Gresk
8. Noen kvinner, blant dem Maria Magdalena.
9. For å kjøpe korn.
10. Sant. De ble brukt som terrasse.

SØNDAGSSKOLEN rett hjem med barnebladet BARNAS

14 blader

Bok

DVD

= kun 169,-

(pr barn i gruppeabbonnement)

= kun 349,-

(privatabbonnement hjem i posten)

Bestill på sondagsskole.no eller på telefon 22 08 71 00

KAFFEKROKEN

© Hans Johan Sagrusten

Denne stripa, Kaffekroken, kommer til å bli et fast innslag i menighetsbladene fremover. Det er Hans Johan Sagrusten som har tegnet stripene.

KONFIRMANSJON I SØNDRE LAND VÅREN 2011

HOV 21. MAI

Alexander Sveum Aasbekken
Aleksander Beritsveen
Anja Lund Hagen
Magnus Heiertz
Henrik Holt
Anne Sofie Solhaug Kristiansen
Martin Lauritsen
Lars Baardseth Narum
Vebjørn Edv ardsen Nyhus
Nora Pettersen
Marius Skjølås
Christer Sveen
Therese Vaslien

HOV 22. MAI

Ida Marie Eidstuen Andreassen
Ingunn Bratvold Fandrem
Cecilie Rønning Fremstad
Malin Larsen Græsdahl
Martine Solhaug Hagelund
Christina Hagen Haugen
Lisa Heimdahl
Vegard Høland
Lars Petter Larsen
Christine Lillesolberg
Mathias Lillesolberg
Maren Furuseth Nielsen
Alf Kristian Nordengen
Emilie Sofie Olsen
Mats Olav Hultmann Rennehammen
Emil Rønningen
Marius Schjørlien
Sindre Skogsbakken
Fredrik Nybakke Sveum
Mona Mellina Villanueva

SKUTE 22. MAI

Signe Engelién Flattum
Guro Gjersdal
Knut Erik Brager Knutsen
Mette Lomsdal
Merethe Lihagen Rostad
Jørgen Gudbrand Struksnæs
Kristoffer Reinaas Welde

ENGER 29. MAI

Lars Petter Brænden
Hanna Hauan
Ane Bergum Sagbakken
Anne Marie Struksnæs

FLUBERG 29. MAI

Anette Fallingen
Anne Fretheim
Mathilde Solheim Grøtta
Andrea Braskerud Hagen
Ann Kristin Marigård Kjekshus
Ole Petter Leverett
Malin Lillehaug
Thomas Menkerud
Stine Nerli
Ingrid Nybakke
Birger Lysen Odden
Tea Margrete Fallingen Opkvitne
Markus Ringvold Rostad
Synne Rønningen
Veronica Olsen Simensen
Martin Alexander Gustavsen Solum
Marte Tørnkvist Søndrol
Caroline Røvik Sørmoen
Lars Ødegårdstuen Tollefsrud
Robin Sogn Varpet

LANDÅSBYGDA 5. JUNI

Erik Lura
Øystein Rossing
Alfred Tønnessen

SLEKTERS GANG

HOV OG ENGER

Døpte:

Marta Mintsje Odnæs Lium
Adrian Madsstuen Røste
Jessica Roselind Fat Dammen
Tomine Vassbø Eid
Julie Elida Nygård

Vigde:

Ida Elisabeth Smedstad og
Bjørn Einar Klevengen

Døde:

Sverre Jan Kronvold
Trine Lund
Nils Sporild
Torny Lund
Einar Bakken
Solveig Magnussen
Evelyn Narum
Anna Jorun Skaugrud
Inger Hagen
Harald Bergum
Inga Andersen
Henry Johannes Nielsen
Sigurd Finn William Hagen
Bjarne Hauger
Birger Haugen
Alfild Morstad
Oliver Haraldseth
Nils Christian Grime

FLUBERG

Døpte:

David Magne Kjekshus Ingvaldsen
Klara Weydahl
Martine Sørbøen Hagenborg

Døde:

John Slåttsveen
Jan Kristoffer Henriksveen
Sissel Hagen
Hilda Bekkeli
Kai Myrvang
Alf Hansen
Kolbjørn Strandeng
Arvid Odden
Øydis Fretheim
Klara Josefine Sveum
Jahn Erling Hagen

SKUTE

Døpte:

Sander Carlsen Sarastuen

Døde:

Kjell Stenslette
Gunvor Johanne Solli
Siri Kristine Lund
Gunvor Engelién
Kjellfrid Gunvor Odden
Petter Sveen

VINTEREVENTYR

TENK HVILKEN FANTASTISK NATUR jeg får være en del av! Nylig lærte jeg å tenke slik om naturen. For naturen er ikke bare noe som omgir meg – som et slags objekt jeg forholder meg til. Nei, jeg er selv i høyeste grad en del av naturen. Det er vel også grunnen til at det er forskjell på å se et naturprogram på TV og det å ta på seg skiene og gå innover i det fantastiske landskapet som omgir Randsfjorden. Mens TV-apparatet får oss til å forholde oss til naturen «rundt oss» som en «ting», er det en helt annen verden som åpner seg når «min natur» møter naturen som jeg er en del av. De snødekte myrene, furutrærne, haresporene, den blå himmelen, det sterke sollyset er ikke bare kulisser som omgir meg. De blir en del av meg når jeg glir innover i landskapet. Det er vel også derfor det er sjelebot å komme seg ut på tur.

Men selvfølgelig er det noen teknologiske kompromisser vi lever med i den moderne verden. Jeg tenker på det faktum at jeg ikke tar på meg skiene hjemme i Fall, men setter meg

Krigsminnesmerket inne på åsen er vel verdt et besøk.

inn i min lite miljøvennlige Chrysler Voyager som tar meg oppover – først til Skrankehøgda, så opp til Vassenden på Trevatn og så innover Tyskervægen – etter å ha stoppet ved veibommen og betalt avgift.. Men ikke nok med det: lengre inne tar jeg skarpt til høyre og kjører den brede, godt brøytete skogsbilveien som tar meg helt opp til plataet ovenfor Dølsetera. Der parkerer jeg bilen bare 200 meter fra «Raufoss-løypa». Når jeg går innover mot Eikvelta preges jeg likevel av et stikk av dårlig samvittighet: Disse

fantastiske myrdragene er blitt meg til del uten at jeg har slitt og svettet i en eneste motbakke. Jeg har behov for å be om unnskyldning til de jeg møter, men må likevel bare slå fast for meg selv at jeg ikke har gjort noe forbudt i henhold til norsk lov. Apropos norsk lov: Etter bare noen få minutter innover kommer jeg til skiltet der det står: «Krigsminnesmerket». Jeg går den oppkjørte løypa inn de 700 meterne fram til det fine minnesmerket som er satt opp. «Dropp-plass F 11», står det på monumentet som er satt opp: en autentisk stor, sylindreformet våpenkasse/etui som opprinnelig ble droppet her. «Her droppet fly fra Royal Air Force vinteren 1945 våpen og annet utstyr til Hjemmestyrkene i område 1432». En historisk kulturopplevelse å stå her ved monumentet, vel verd å få med seg inn i denne dagen før turen fortsetter innover mot Eikvelta. En liten rast og en appelsin deles. Etter 16 år i Søndre Land, med

røtter på Raufoss og oppvekst i Hunndalen, er Eikvelta blitt «det geografiske midtpunktet» som jeg liker å betrakte livet mitt ut fra. Speideropplevelser fra Skumsjøen i barne- og ungdomsårene dukker også fram. På vei tilbake har vi lyst til å fortsette ned mot Skihytta. Vi følger skiltene mot Innersetera. Etter en slak nedoverbakke møter vi Jorunn og Mikal Myrland. Else Berit Røyne kommer også etter oss i rask fart, og hun må bremse opp fordi vi står i løypa og snakker med Myrlands. Løypa fortsetter i litt mer kuppert terreng. Jeg øker tempoet litt. Godt å kjenne stillheten rundt meg. Tankene kommer og går og hodet fylles av inntrykk, barndomsminner og denne grunnleggende opplevelsen av «å gå på ski». En følelse av å bli ett med naturen, der livets forskjellige faser, erfaringer, problemer og utfordringer, drømmer og tanker forenes i ett felles punkt. Jeg er kommet et stykke foran min turkamerat og ser taket på Skihytta – turens etterlengtede mål. Jeg ser en del folk har satt seg på verandaen utenfor den lille hytta for å nyte den praktfulle soldagen med nærmest påskestemning. Inne i hytta treffer vi familien som har ansvar for serveringen denne helgen. Endre Granum og Kari Volden,

Andreas og Asbjørn Volden og Truls Walbye Søhagen hjelper til og selger vafler på skihytta

med sønnene Andreas og Asbjørn – og kameraten Truls Walbye Søhagen. Vi får servert nystekte vafler, kaffe og solbærtoddy av tre tjenestevillige gutter. En velfortjent pust i bakken føler vi. Men du verden så hyggelig å komme fram til et slikt trivelig sted midt inne på åsen. Hvilken fantastisk idé Søndre Land Idrettslag hadde da de satte opp hytta. Og hvilken dugnadsinnsats det

måtte til for å realisere idéen! Og den store dugnadsinnsats som fortsatt må utføres for å skape den hyggelige atmosfæren som preger stedet gjennom vinterens helger! Endre og Kari forteller om et jevnt besøk denne lørdagen, men ikke noen rekord. Noen helger tidligere var det visstnok over 300 personer som var innom, med rekordsalg av drikke og vafler. Vertskapet skal overnatte og regner med enda større utfart på søndagen. Vi setter oss etter hvert ut på verandaen og får en prat med Bodil og Dagfinn Hoff fra Raufoss. De har gått turen fra Rørmyra og setter stor pris på å komme innom Skihytta til en rast. Hjemveien kan begynne. Takknemlighet er det som fyller oss når vi holder et bedagelig tempo tilbake mot utgangspunktet. Midt i vintereventyret føler vi en indre fryd. En glede over naturen vi er blitt en del av denne fine lørdagen den 19. mars – året 2011 – etter Kristi fødsel.

Øystein Wang

BASAR I SØNDRE LAND MENIGHET

Etter forslag fra menighetsrådsmedlem Kari Marie Hammerstad – ønsker Søndre Land menighetsråd å satse på en basar til inntekt for menighetsarbeidet i Søndre Land.

Basaren legges til høsten med trekning i månedsskiftet oktober/november. Men alt nå vil vi spørre dere lesere om gevinster til basaren. Vi har vært så heldige at Berit Gjerdet har gitt oss ei flott dokke – med mange, nydelige hjemmestrikkede klær.

I tillegg har vi fått et fint innrammet akvarell-bilde fra

Knut Singstad, slik at vi allerede nå har en svært god start – når det gjelder gevinster. Men vi ønsker oss enda mer!

Gevinstene trenger vi ikke før til høsten, men for dere som har lyst til å lage noe selv, så har dere litt tid på dere.

Ta gjerne kontakt direkte med Kari Marie Hammerstad, tlf.93 08 69 05 – eller med menighetskontoret i Hov (Oppistua), tlf. 61126670.

Hjertelig takk til Berit og Knut – og på forhånd takk til dere som kan tenke dere å bidra til basaren!

KIRKEKORET MED KONSERT I HUNN KIRKE

SØNDRE LAND KIRKEKOR FRAMFØRTE

Ketil Bjørnstad og Erik Hillestads «Messe for en såret jord» i Hunn kirke søndag den 20. mars. Etter konserten i Enger kirke i juni i fjor, var det et sterkt ønske fra korets medlemmer om å kunne framføre dette flotte verket flere ganger. Når Hunn menighet skulle feire «Skaperverkets dag» med en kveldsgudstjeneste, var sogneprest Jens Dales idé om å invitere kirkecoret til å framføre verket en fulltreffer. Tematikken ble ytterligere forsterket gjennom jordskjelvet og ødeleggelsene i Japan. En fullsatt kirke lyttet oppmerksomt til tekst og musikk, og det ble en ettertenksom og fin kveld i Hunn kirke, med etterfølgende kirkekaffe som Helsesportsenteret på Øverby, sammen med menighetsrådet, la fint til rette.

KJØKKENSJEF ASLESENS PÅSKEMENY

«VI ER HER FOR noen», sa Anders Aslesen, den nye kjøkkensjefen på Hovli, da jeg etter avtale besøkte han på kontoret nede på Hovli.

Formålet mitt var å kunne presentere arvtakeren som sjefen over alle gryter på Hovlikjøkkenet, Svein M. Nilsen.

Rett nok er han ikkje ny enten som innbygger i kommunen, eller på kjøkkenet på Hovli, men som sjefen er han ny.

Om seg selv forteller han at han er ekte Oslogutt. Og han bestemte seg tidlig for å utdanne seg til kokk. Videre tok han stuertutdanning. Som så mange andre unge, hadde han utferdstrang, og med stuertutdanning fikk han raskt hyre innen faget, og seilte i utenriksfart bortimot to år. Da fant han ut at sjølivet ikkje var det helt store, og søkte seg en mer «landfast» jobb som kjøkkensjef på Landaasen Rehabiliteringssenter. Det var i 1986, og siden har han blitt mer og mer «landing.»

Aslesen begynte som kokk på Hovli i 1991, og etter hvert fant han ut at å pendle mellom arbeidsplass og hjemmet hadde etablert i Landåsbygda ble litt tungvint. Da sjansen bød seg, flyttet de inn i nykjøpt hus i Hovsbakken. Det var i 2006.

Kjøkkenet på Hovli lager ikkje bare mat til pensjonærene. Også hjemmeboende eldre kan få levert middagsmat på døra to ganger i uka. Tidligere kjørte de ut varm mat, og da var det over 100 på lista til hjemmetjeneste. I dag er dette tallet redusert til ca 35. Årsaken til denne tilbakegangen er de nye reglene som nekter utkjøring av varm mat.

Men kantina på Hovli blir også mye brukt av eldre som ønsker å kjøpe seg mat. Hver dag er det mange som rusler seg en tur til Hovli, både for å kjøpe seg middag, men også det sosiale betyr mye. Det er koseligere å spise sammen med andre enn å sitte alene hjemme.

Anders forteller at det er viktig å følge med både på det faglige og det økonomiske området. Han hadde ikkje noe eksakt tall å legge fram, men han antok at omsetningen på Kantina ligger på mellom 6–700 000 pr. år.

På spørsmål om de også driver med catering, svarer han et meget forbeholdent ja. Det er kapasiteten på kjøkkenet som til en hver tid er avgjørende. Derimot er han klinkende klar på at de leverer ikkje maten på døra.

Siden dette nummeret kommer ut før påske, lurte jeg på om menyen for påskeuka var fastlagt, og det var den. Lista han gav meg gjaldt hele april.

Og da får vi vel bare si BON APETIT til de som setter seg til middagsbordet, eller som velger å kjøpe seg middag komponert av kjøkkensjef Anders med tanke på at den både skal være næringsmessig riktig og velsmakende, og produsert på kjøkkenet av dyktige kokker.

Oddmund Rønning

Meny fra 1 april 2011 til 30 april 2011

1/4 Fredag. Betasuppe. Eplekake med krem
2/4 Lørdag Risengrynsgrøt. Frukt
3/4 Søndag. Oksesteik med grønnsaker. Bærkrem
4/4 Mandag. Kokt laks med sandefjordsmør. Brokkolisuppe
5/4 Tirsdag. Biff Lindstrøm med grønnsaker. Fruktsalat
6/4 Onsdag. Fiskegrateng med grønnsaker. Purreløksuppe
7/4 Torsdag. Kalvefiikase med grønnsaker. Sviskekompott
8/4 Fredag Lapskaus. Youghurt
9/4 Lørdag. Risengrynsgrøt. Frukt
10/4 Søndag. Røkt svinekam med grønnsaker. Sjokoladepudding med vaniljesaus
11/4 Mandag. Stekt torsk med brunet fett, grønnsaker. Blomkålsuppe
12/4 Tirsdag. Benløse fugler meg grønnsaker. Rabarbrakompott.
13/4 Onsdag. Pannekaker. Gul ertersuppe
14/4 Torsdag. Fiskeboller i karrysaus, grønnsaker. Tomatsuppe med egg.
15/4 Fredag. Betasuppe. Eplekake med vaniljesaus.
16/4 Lørdag. Risengrynsgrøt. Frukt
17/4 Søndag. Medisterkaker med surkål. Riskrem med rød saus
18/4 Mandag. Kokt torsk med gulrot. Fiskesuppe
19/4 Tirsdag Oksekarbonader med grønnsaker. Gele med vaniljesaus.
20/4 Onsdag Fiskekaker med stuing. Aspargessuppe
21/4 Torsdag Okseragu med grønnsaker. Aprikoskompott
22/4 Fredag Dampet kveite med gulrot. Champignonsuppe
23/4 Lørdag Kyllingbryst med grønnsaker. Frukt
24/4 Søndag Lammesteik med grønnsaker. Mandelpudding med rød saus.
25/4 Mandag. Stekt laks med grønnsaker Sellerisuppe.
26/4 Tirsdag. Røkte kjøttpølser med kålrotstappe. Fromage
27/4 Onsdag. Stekt sei med løk og grønnsaker. Fruktsuppe
28/4 Torsdag. Ferskt kjøtt med løksaus. Grønnsakssuppe
29/4 Fredag. Betasuppe. Eplekake med krem.
30/4 Lørdag. Risengrynsgrøt. Frukt
Rett til forandringer forbeholdes!
Hovlikjøkkenet v /Anders Aslesen

MINNE OM EN SKOGSKAR OG TRIVELIGE

Svarthølsetra, Foto: Brynjar Eidstuen

I TOLV-FJORTENÅRSALDEREN BEGYNTE SKOGENS mystikk for alvor å ta tak i meg. Perleuglas lokketoner i vårkvelden var den fineste musikk i mine ører. Vårnattas egne toner som nådde meg fra en innhol trestamme langt der inne. Dette var skjønt, – ååå!, om jeg kunne ha dradd bort fra alt som så gjevt kalles sivilisasjon og slått meg til i ei lita koje langt bakom blånene.

Tømmervegene innover skogen om vintrene var fine og ferdes for en smågutt. Ingen fare med at en gikk seg vill, attpåtil luktet det så godt av nybarka tømmer og hestemøkk.

Den gamle Svarthølsetra ligger bare et par kilometer fra hjemmet mitt. I min barndom og ungdom lå det en tømmerkjører herutpå om vintrene som jeg gjerne vil fortelle litt om. En skogskar av rette slaget og med et slektsnavn så flott som en symfoni.

Jens Fjellheim het han, en meget kjent og populær kar i Søndre Land. Hans meritter i skogen med hest og tømmerdoning ville kreve ei hel bok, tettskrevet. I mer enn førti vintre drev han med tømmerkjøring her på Trevassåsen, mest i Sandbekkdalen og i alle disse vintrene losjerte han på Søndre Svarthølsetra.

Han var en så aktiv og arbeidsom kar at det blir bare et lite glimt av hans lange arbeidsdag i skogen det jeg forteller. Jeg får begrense meg til alle de trivelige stundene som gjest hos ham i lange vinterkvelder. Han evnet å gjøre det koselig for alle som stakk innom for å slå av en prat. Han hadde liksom så gode stunder på Svarthølsetra.

Jeg hadde et skarve trekkspell som jeg drog litt på i ungdomsåra og Jens ba meg ta det med på Svarthølet og dra en låt i «ensomme stunder». Jo da, jeg tok det med, jeg drog og Jens lyttet. Jeg kunne ei vise av Svenske Dan Anderson, den het «Helgedagskveld i tømmerkoia». Jeg sang den for ham og akkompagnerte litt på dragspelet. Jo dette var fine greier syntes han, han satt der på sengekanten og drømte seg tilbake til ungdomsåra og alle trivelige dager i skogen. Jens var en humorfylt og sjarmerende kar, denne sjarmen fulgte ham livet ut. Det fantes ikke feil på han Jens syntes jeg. Alt fra skosålene og opp til sixpenslua var akkurat slik som en skogskar skal sjå ut, sterk som en bjønn og hardfør. I prat med andre skogskarer utspant det seg ofte til mange muntre historier og gapskratt. Ellers var han nøye med hvor grensen gikk.

Mens jeg ennå gikk på folkeskolen hendte det noen ganger at jeg tok med skolebøkene mine utpå setra om kveldene. Jens ville sjå både regneboka og skrivebøkene mine. Han var ikke helt fornøyd hverken med regneboka eller skjønnskrifta, men jeg tok det igjen når han hørte meg i utenatleksa om Vesleblakken og Ulveslaget på Rendalen Prestegård den 18. februar i 1858. Som vi husker ble doktorturen over Tynsetkjølen i sprengkulda for hard for Vesleblakken. Det gikk innpå han Jens da Vesleblakken lå død i stallen en morra to dager senere. Vi holdt litt skole i kammerset på Svarthølsetra, Jens lærte meg mer enn skolelæreren i hembygda, han var jeg redd. Jeg lånte med bøker av Mikkjel Fønhus fra skolebiblioteket. Fortellingene om Slagbjørnen Rugg og Trollelgen måtte jeg lese høyt for ham i senkveldene. Jens hadde ikke tatt med lesebrillene sine på setra, og den svake parafinlampa ble for dårlig leselys for ham.

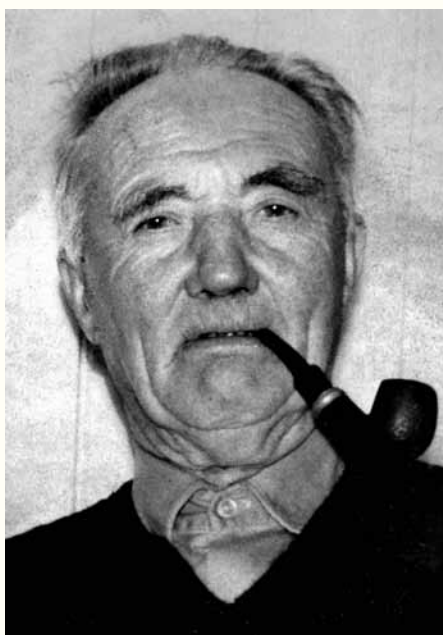
Tilbake til tømmerkjørerens. Hans livslange og harde arbeidsdag i skogen forstår bare den seg på som sjøl har vært skogskar. Jeg husker en spesiell jobb jeg påtok meg for ham en vinter. Det begynte så smått å li mot våren og Jens

KVELDER PÅ SVARTHØLSETRA

var litt betenkt for en del tømmer han ennå ikke hadde fått fram fra skogen. Det var spesielt en diger tømmerlunne som lå noe kronglete til langt borte i lia. Det måtte måkes tømmerveg dit og jeg i min uerfarenhet påtok meg denne jobben. Jeg trøstet han Jens med at om få dager skulle vegen være ferdig måkå. Jeg satte i gang, her skulle det bli tømmerveg og det brennfort. Jeg måkå snø så det svartnet for aua. Da jeg var halvvegs satte vårværet inn for alvor, og da jeg omsider nådde tømmerlunnen fantes det nesten ikke snø igjen i skogen.

Dette var katastrofe tilgangs, jeg var skikkelig lei meg og torde mest ikke møte blikket hans Jens. Hvordan skulle et slikt problem løses? Det fantes ikke snøkanoner i den tia. For første og eneste gang i livet syntes jeg våren og trekkfuglene kom i tidligste laget. Jeg hysjet på måltrosten som satt og trillet vårmelodiene sine i kveldingen og en århana som spilte på en grantopp sør om Svarthølsetra en morra fikk beskjed om å kneppe igjen nebbet og det brennfort. Slike utidige vårfornemmelser fikk vente til Jens var ferdig med tømmerkjøringa. Men når nøden er størst er hjelpen nærmest, heter det. Et par dager senere satte vinteren inn på nytt. Det datt ner en halv meter snø på ei eneste natt. Situasjonen var reddet. Vi var glade både jeg og han Jens. Den kvelden måtte jeg synge «Helgedagskveld i tømmerkoia», to ganger før han var fornøyd.

Det hendte han leide med seg en tømmerkjører noen dager om vinteren når han hadde mye tømmer liggende utover. Da ble det ekstra livat på Svarthølsetra om kveldene. Trekkspillet måtte fram og Jens og hjelpekaren danset når jeg drog opp en vals. Denne karen var noe yngre og litt av ei danseløve og Jens var heller ikke borte når han bare fikk mjuket seg opp litt. De la på litt ekstra knesvikt og hoftevrikk under dansen, jeg lo så jeg kom helt ut av rytmen av og til. Jeg har senere tenkt mye på at dette skulle ha vært filmet. En film om skogsarbeideren og kveldene i tømmerkoia. Glømme noe av slitet og baskingen med tømmerstokkene i

Jens Fjellheim

snøhaugen. Det kunne vært oppkvikkende underholdning for gamle og utslitte skogskarer.

Ja det var mye moro sammen med disse karene, dette var sunne og riktige opplevelser for en guttehalp, tror jeg. Skogen omkring var en fin ramme om alt dette! Stjernehimlen var skjønn og månens nattvisse tur over skogsåsene skapte romantiske drømmer hos en smågutt. Alle disse inntrykkene jeg fikk med fra barne- og ungdomsåra lever videre hos meg nå i mine eldre år. Ja det var lykkelige dager.

Jens Fjellheim fortalte sjelden noe fra sitt lange tømmerkjørerliv. Han mente vel at en slik ungjypling neppe fikk noen forståelse av slikt grovarbeid. De få gangene han nevnte litt om arbeidsdagene i skogen kom det tydelig fram at det var hesten han ga æren for at disse dagene gikk an å leve. En kunne nesten få inntrykk av at det var hesten som var sjefen under hele tømmerkjørerjobben. Jens var bare med som en hjelpegutt, sørge for at høysekken var full av godt kløverhøy og for å sela på og ta. Hesten var hans hjertens dyr.

Det hendte noe sørgelig med en av hestene han brukte i skogen. Han var den gang gardskar hos Johannes Hornslien på Søndre Hvalby. Det var

ei stor kraftig hoppe, kanskje den beste skogshesten i hele Søndre Land. Hun var sluppet på sommerbeite her på Trevassåsen sammen med andre hester, skulle ha sommerferie og kvile. Da høsten kom var hun ikke å finne igjen. Det ble lett etter henne hele høsten, til og med etter at snøen kom. Det som er så vondt med slikt er at en ikke veit hva for skjebne dyret fikk. Dette hendte på midten av tredvetallet. En høstdag i ni og tredivet var far min og jeg på moltesanking på Leikermyrene. På hjemturen kom vi så tilfeldigvis til å rusle langs en bekk nerover lia øst for Risbrennhytta. Hva som hadde skjedd der ved en kulp i bekken er for meg ei gåte den dag i dag. Bekken hadde demt seg opp som av et leir-ras en gang for noen år siden. Alt bar merker av en slags hendelse. Store krefter hadde her vært i sving. Ute i denne kulpen lå et avnagd hestebein med hova på. På hova var et svi-merke, jeg så tydelig navnet Hornslien. Jens og jeg tok en tur hit noen dager senere. Han kunne bekrefte at det var hesten han hadde lett så etter.

Når jeg tenker tilbake på mennesker jeg har møtt i livet minnes jeg ofte han Jens Fjellheim. Han hadde roen i sinnet slik de fleste skogskarer har. Det virket som skogslivet og villmarkstemningen hadde gitt ham en indre styrke som ikke var til å rokke ved.

I dag er det stilt på Svarthølsetra. Ingen skogshest kviler trøtte bein og gnurper kløverhøy nere i stallen i vinternettene. Det låter heller ingen dragspeltoner i kveldstimene der ute. Går du forbi setra ved dag eller ved natt så stans opp lite grann, lytt til skogsuset og sukkene fra granskogen i nattebrisen. Har du god tid så gjør en sving bortom den gamle storfurua der bakom seterhuset. Den har noe å fortelle deg og så nynner den så stilt på en melodi fra svundne dager. Du hører tonene hvis du stanser og lytter.

Hans Eidstuen

Gjør som Pastor Wang, - ta vare på legemet hos:

H O V -TRENINGA

www.treninga.no

tlf: 61 12 30 77

Tømmer
Geir Martin Steinsli

Mob. 902 60 501
Mail: Geir_m_steinsli@hotmail.com

Snekkerhaugen i Landåsbygda

AVSPENNING – TRIVSEL

Massasje – Samtale

www.snekkerhaugen.no

Telefon: 61 12 68 55 – 950 65 838

Sigrun Balavoine
2861 Landåsbygda
sigbala@online.no

STOR
KIOSK
Kjøp
Kjøp
Kjøp
Kjøp
Kjøp
Kjøp
Kjøp
Kjøp

Lyngstrand
Camping i Land
www.lyngstrand.no

Nydelig beliggenhet
ved Ransfjorden
VELKOMMEN
fra fjern og nær!
2860 Hov i Land
Tlf 61 12 30 62

Joker Landåsbygda

Tlf: 61 12 68 22

- tid til overs

Gjør handelen lokalt!

Bergfossenteret
har over
19 butikker du
kan handle i.

Møteplassen på Dokka!

Gode råd - gode kjøp!

Malia Hov

Hus og Hjem Hov AS

Tlf: 61 12 22 90

Åpent: Man-Fre 9-17

Lør 9-14

Gjølberg; libris

Bondlitorget – 2870 DOKKA

Tlf: 61 11 19 52 – Fax: 61 11 06 69

- BØKER
- PAPIR
- LEKER
- MUSIKK
- FILM

Advokat

KNUT ERLING NYHEIM

Medlem av den norske advokatforening

Hunnsveien 5

Tlf: 61 18 04 16

2821 Gjøvik

Faks: 61 18 05 84

El-forsyning og
El-installasjon

Tlf: 61 11 27 00 Dokka

www.vokks.no

2829 ODNES – Norway

Tlf. 61 12 97 00 – Fax 61 12 97 01

Din lokale tømmerkjøper

Vi utfører leieskur – kort ventetid

DnB NOR

Søndre Land

Tlf: 03 000

Åpningstid: 9 – 15.30 (9 - 15)

Landaasen Rehabiliteringssenter

Landåsvegen 747

2861 Landåsbygda

Sentralbord: 61 12 40 00

AROMATERAPEUT RITA NERAKER

Sentrumsveien 2, 2860 Hov

Timebestilling:

Mobilnr: 957 99 321

Mandager kl. 09-10 treffes jeg på tlf: 61 12 27 33

tt:11 tro,håp&kjærlighet

Gjøvik

28.juni-
3.juli

KFUK KFUM

Hva er TT?

TT står for Tenåringstreff og er KFUK-KFUMs største festival for ungdom. TT:11 er på Gjøvik fra 28.juni til søndag 3. juli og samler rundt 2000 13-19-åringere fra hele landet. Du får oppleve heftige show i Fjellhallen, spennende aktiviteter og seminarer på Gjøvik gård, Globallop, en actionfylt vannaktivitetsdag i friluftsbadet Fastland, kristent fellesskap, en utendørs kjempekonsernt og møte venner fra andre steder i landet og verden. Tema for TT:11 er tro,håp&kjærlighet.

Mat og overnatting:

Alle som skal på TT bor i en underleir på en skole i Gjøvik og omegn. Du havner i underleir sammen med gruppa di og på bakgrunn av hvor i landet du kommer fra/hvilken KFUK-KFUMkrets du tilhører. Hver morgen blir det frokost og morgensamling i underleiren, og hver kveld kveldsmat og kveldssamling. Lunsj og middag får du på festivalområdet.

Fellesreise:

Mange KFUK-KFUM-kretser arrangerer fellesreise med buss/tog til TT:11. For oppdatert kontakinfo for fellesreise, se www.kfuk-kfum.no/tt11 og Facebooksiden Vi som skal på TT 28.juni-3.juli 2011

Pris og påmelding:

TT koster 2400 kroner for medlemmer i Norges KFUK-KFUM (2600 for andre) ved påmelding før 1. april. Hvem som helst kan bli medlem i KFUK-KFUM, det koster 100 kr for deg tom 15 år, 165 kr for deg fom 16 år, www.kfuk-kfum.no/melddegin Etter 1. april koster TT 2700 kr for medlemmer og 2900 kr for andre. Reisen kommer i tillegg. TT er åpent for ALLE mellom 13 og 19 år, uavhengig om du er med i en KFUK-KFUM gruppe eller ikke. Dersom klubben, konfirmant- eller Ten Sing-gruppa di skal på TT, melder du deg på til din hovedleder. Han eller hun går inn på hovedledersidene www.kfuk-kfum.no/minside og krysser av på dem fra gruppa som skal være med. Er du ikke med i en gruppe, eller skal ikke gruppa di på TT, melder du deg på via www.kfukkfum.no/minside.

Fjellheim Auto

ALT I BILREPARASJON - PERIODISK KONTROLL

2864 FALL TLF. 61 12 81 84 - 478 77 778

Land Begravelsesbyrå

Inneholder Norvald Åbø

Ordner alt ved begravelser og kremasjoner

– Gravmonumenter, skrifthugging,
– Blomster og kranser, bæredekorasjoner

Også utenfor distriktet Døgnvakt: **61 12 60 17**

Vi ønsker å bidra til en verdig gravferd 2864 Fall

HOV Bilverksted

Tlf. 61 12 29 88 / Mob. 977 91 959

Dokka Begravelsesbyrå A/S

Nordre Land, Søndre Land og Etnedal – eller hvor det måtte være bruk for oss. Ordner alt vedrørende begravelser og kremasjoner.

Kranser, blomster og bæredekorasjoner (eget blomsterbinderi).
Gravmonumenter Skrifthugging

61 11 20 00

Elin, Endre og Grethe Rudstaden

952 36 954 - 992 92 696 - 992 25 239

DØGNVAKT
2870 DOKKA

DOKKA BILSALG

Jevnakerveien 4, 2870 Dokka

Tlf: 61 11 17 00

E-post: post@dokka-bilsalg.no

Din Suzuki-forhandler!

Vi forhandler også BK-hengeren!

SØNES A/S

GULL – SØLV – GAVER

BONDLIDTORGET – TLF: 61 11 22 16
2870 DOKKA

Hos oss finner du alt du trenger av bo- og byggevarer til hjemmet ditt!

Sentrumsveien 18,
2860 Hov, 61 12 72 70

REMA 1000

REMA 1000 HOV

Hovsbakken 2, 2860 Hov

Tlf: 61 12 20 12

bare lave priser på varer du kjenner

GUDSTJENESTER

Søndag 10. april

Hov kirke kl. 11, Øystein Wang

Søndag 17. april – Palmesøndag

Brennodden, Landåsbygda kl.11, Gitte Bergstuen

Torsdag 21. april

Hovli kl. 17, (Peisestua) Nattverd gudstjeneste, Ø. Wang
Hov kirke kl. 19 Nattverd gudstjeneste, Øystein Wang

Fredag 22.april

Fluberg kirke kl.19 Pasjonskveld, Øystein Wang

Søndag 24 april – 1. påskedag

Hov kirke kl.11, Øystein Wang
Skute kirke kl 11, Gitte Bergstuen
Fluberg kirke kl.13, Gitte Bergstuen
Enger kirke kl.13, Øystein Wang

2.påskedag ingen gudstjeneste

Søndag 1. mai – Solidaritetsgudstjeneste

Fluberg kirke kl. 11, Øystein Wang

Søndag 8. mai

Fluberg kirke kl.18 (Konfirmantsamtale),Gitte Bergstuen
Hov kirke kl.18 (Konfirmantsamtale) , Øystein Wang

Ingen gudstjeneste søndag den 15.mai

Tirsdag 17. mai

Fluberg kirke kl 0845, Gitte Bergstuen
Hov kirke kl. 9, Øystein Wang
Landåsbygda kl 11, Gitte Bergstuen
Enger kirke kl 11, Øystein Wang
Skute kirke kl 1230, Gitte Bergstuen

Lørdag 21. mai

Hov kirke kl. 11 Konfirmasjon, Øystein Wang

Søndag 22. mai

Skute kirke kl 11. Konfirmasjon, Gitte Bergstuen
Hov kirke kl. 11. Konfirmasjon, Øystein Wang

Søndag 29. mai

Fluberg kirke kl 11 Konfirmasjon, Gitte Bergstuen
Enger kirke kl 11 Konfirmasjon, Øystein Wang

Torsdag 2.juni Kristi Himmelfartsdag

Solheim Halmrast kl 11. Øystein Wang

Søndag 5. juni

Landåsbygda kapell kl. 11, Konfirmasjon, Gitte Bergstuen

Søndag 12. juni

Hov kirke kl. 11, Øystein Wang

Søndag 19. juni

Odneshakken kl. 11, Skaperverkets dag, Gitte Bergstuen

For eventuelle endringer, se fredagens OA.

Kvittering

Innbetalt til konto 2075 08 21163

Beløp

Betalerens kontonummer

Blankettnummer

Klipp her

Betalingsinformasjon

Frivillig kontingent for 2011, kr. 100,-
Gi gjerne en gave i tillegg.
(bruker du nettbank, kan du gjerne skrive
«Abonnement 2011» i meldingsfeltet)

Betalt av

GIRO

Betalings-
frist

Underskrift ved girering

Betalt til

Menighetsbladet for Søndre Land
Oppistua
2860 Hov

Belast
konto

Kvittering
tilbake

Kundeidentifikasjon (KID)

Kroner

Øre

Til konto

Blankettnummer

H

<

>

2075 08 21163

< 6256051370 >